

CZERPACZ (2) *sb m*

czerpacz (1), **czyrpacz** (1); *czerpacz Mqcz; czyrpacz RejPos.*

e oraz a jasne (Cn e pochylone).

sg N czerpacz (1). ◇ pl G czyrpacz(o)w (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (te same przykłady).

Człowiek zajmujący się czerpaniem i rozwożeniem wody, woziwoda; aquator Mqcz; anclator, haustor Cn (2) : Aquator, Czerpacz. Ten który wodę czérpa/ álbo/ Który woyenny lud wodą zwieżą [!] opátruye. Mqcz 13c.

W przen (1) : á vcieczesz fie do głębokfzych ftudniczek Páná fwego/ y do czyrpączow ich. RejPos A6v.

ZZa